

in ga je posadil na odejo. »Vidiš, ljubi volkec?« mu je rekel in ga je pogladil po raskavem hrbtu. »Ali ti ni dobro zdaj, ko si prijazen z mano? Gospodinja pač ne gleda dosti nate, ker pusti, da spiš na golih tleh. Pa te nima rada, volkec, prav nič te nima rada... A jaz ti pa kar posteljem, da boš spal lepo in mehko vso noč. Pa si še nekaj rohnel prej nad mano in si mislil, da sem tvoj sovražnik. Kako si se motil, volkec, o, kako si se motil! — Veš, kar lepo lezi in zaspi, ker si truden, ljubi volkec!«

Volk ga je gledal in je zagrčal zamolklo. Zleknil se je po mehki odeji in je momljal v svoji zadovoljnosti. Kekec ga je pobožal še enkrat po glavi. Tedaj pa se je dvignil volk nenadoma. Okrenil se je napol in je pogledal Kekca hvaležno. Potem pa je sklonil glavo in je pričel lizati dečkovo roko...

Domovini.

*Slovenska zemlja, krasna ti, edina —
svobodna si — a ne še srečna...
Saj krona mučeniška, težka krona
še ti oklepa čelo, moja domovina!...*

*Oh, pridi dan že, ura pridi jasna,
ko prosti bodo tvoji vsi sinovi
in združeni slovenski vsi domovi:
naš tožni Korotan, goriška brda krasna,
naš slavni Trst in naše Istrijansko!
Da bomo vsi — svobode te veseli —
iz dna presrečnih src mogočno peli:
... Buči, buči, morje Adrijsko,
nekdanj bilo si —
in zdaj si spet slovansko,
morje Adrijsko, morje Adrijsko!...*

Anica.

